

Anna Bujnowska

"Mickiewicz jako epistolograf",
Zbigniew Sudolski, "Przegląd
Humanistyczny" nr 3/4 (1986) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/2 (104), 270

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STĘPNIAK Krzysztof: Wokół literatury 1905-1907. /W:/ Między literaturą a historią. Z tradycji idei niepodległościowych w literaturze polskiej XIX i XX w. Red. E. Łoch, J. Adamowski. Lublin 1986, Wyd. Lub., s. 128-140.

Przedmiotem rozważań jest literatura o rewolucji powstająca pod wpływem wydarzeń 1905 roku. Autor omawia przykładowo pisarstwo Andrzeja Niemojewskiego, Gustawa Daniłowskiego i Antoniego Langego. Rewolucja 1905 roku zmusiła pisarzy do zmiany obrazu robotnika w literaturze - bezwolną ofiarę przemocy zastępuje robotnik-olbrzym, który ma do spełnienia ważną dla świata misję. Pojawia się w twórczości pisarzy charakterystyczna "figura bojowca" - modernistyczny egocentryk przeistacza się w konspiratora-rewolucjonistę. Literatura po 1905 r. nie wypracowała własnej formuły artystycznej, wyrastała z doświadczeń modernizmu, nie przekształcając się w atak na kulturę.

BP/104/99

A.B.

SUDOLSKI Zbigniew: Mickiewicz jako epistolograf. "Przegląd Humanistyczny" 1986 nr 3/4 s. 47-69.

Autor zwraca uwagę na brak w naszej historii literatury oceny korespondencji Mickiewicza (poza studium Juliana Klaczki i recenzję Stanisława Tarnowskiego). Cechą charakterystyczną korespondencji Mickiewicza - na tle listów innych romantyków - jest jej oszczędność, wstrzemięźliwość i aliterackość. W artykule przeanalizowano listy poety z różnych okresów jego życia (od młodości po 1855 r.); zwraca też uwagę na konsekwencja Mickiewicza w przeciwstawianiu się modzie uprawiania literatury w listach prywatnych. Korespondencja ma charakter utylitarny (poeta mówi o tym wprost w listach), mimo to zawiera cechy znamienne dla prozy epistolarnej.

BP/104/100

A.B.